

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะนางคำ^๑
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๒

เทศบาลตำบลเกาะนางคำ^๑
อำเภอป่ากพยุน จังหวัดพัทลุง

งานนโยบายและแผน
สำนักปลัด

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อบังคับอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์โดยพิจารณาเห็นว่าสัตว์เลี้ยงทุกชนิดที่คนเรานำมาเลี้ยงในสถานที่หรือแบบปล่อยอาจมีปัจจัยต่อผู้เลี้ยง ชุมชนและสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลทำบัณฑี ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๔ ให้กระทำการได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาเนงคำ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาเนงคำ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำไว้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลเกาเนงคำ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเกาเนงคำและผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาเนงคำ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเกาเนงคำ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลเกาเนงคำแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชีพ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณณ์” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเกาเนงคำ

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเกาเนงคำเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) ให้สัตว์ที่มีรายการดังต่อไปนี้ ต้องมีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย

- (๑.๑) โค
- (๑.๒) กระบือ
- (๑.๓) ห่าน
- (๑.๔) เป็ด
- (๑.๕) ไก่
- (๑.๖) นก
- (๑.๗) แมว
- (๑.๘) สุนัข
- (๑.๙) ลิง

(๑.๓๐) อะนี

(๑.๓๑) กระรอก

(๑.๓๒) กระต่าย

(๑.๓๓) หนู

(๑.๓๔) แพะ

(๑.๓๕) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากการบ่มเพาะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาศัยความคุ้มครองเดิมสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ได้ห้องที่หนึ่ง หรือเพิ่มพื้นที่เทศบาลตำบลเก然是คำ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(๒.๑) บริเวณสถานที่ราชการ

(๒.๒) บริเวณแหล่งน้ำ

(๒.๓) ที่สาธารณประเทศญี่ปุ่นอื่นๆ เช่น สวนสาธารณะ ลานปนสาน ที่สาธารณประเทศจีนบ้าน

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่กำหนด

พื้นที่นอกจากที่ระบุตาม ข้อ ๕ (๒) และในเขตชุมชน ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๓.๑) การเลี้ยงสัตว์ ผู้เลี้ยงจะต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ ในกรณีที่สัตว์หรือสัตว์เลี้ยงก่อผลกระทบทางและเหตุร้าย เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์สุสาน โดยไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งสิ้น

(๓.๒) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทต่อไปนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(ก) ช้าง

(ข) ม้า

(ค) ลูก

(ง) แกะ

(จ) วัว

(ฉ) กระเบื้อง

(ช) สัตว์ที่นำเข้าจากต่างประเทศที่มีพิษหรือสัตว์ดุร้าย

(ช) สัตว์ที่มีพิษและสัตว์ดุร้าย

(ณ) สัตว์อื่นๆ ที่ดุร้ายทุกประเภท

(๔) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๔.๑) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตตาม ข้อ ๕ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท ห่าน เป็ด ไก่ นก ลิง ชะนี กระรอก กระต่าย หนู ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(ก) เจ้าของสัตว์ จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมให้เกิดผลพิษอันเกิดจาก การเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

(ข) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีคนเฝ้าระวัง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายน้ำ充足และสิ่งแวดล้อมที่ดี

(ค) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(ง) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตายต้องกำจัดจากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

(จ) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(๙) ต้องเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกໄไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๑๐) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อกำกับดูแลสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามกฎหมายกำหนดให้ถูกต้องในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตวนั้นตลอดเวลาด้วย

(๔.๒) พื้นที่ที่อยู่นักเขตตามข้อ ๕ (๒) การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทสุนัขและแมวต้องอยู่ภายใต้มาตราการ ดังต่อไปนี้

(ก) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสม โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิต มีแสงสว่างเพียงพอ และการรับประทานอากาศที่เพียงพอ มีระบบการรับประทานน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ โดยใช้พื้นที่ห้องหมุดในเขตเทศบาลต่ำบลเกาหนางคำ เป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขหรือแมวเกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๑) เนื้อที่ไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๒ ตัว

๒) เนื้อที่ ๒๐ ตารางวา ขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๓ ตัว

๓) เนื้อที่ ๕๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงได้ไม่เกิน ๕ ตัว

ความใน (ก) ไม่ใช้บังคับกับการเลี้ยงสุนัขหรือแมวพันธุ์เล็ก การเลี้ยงสุนัขหรือแมวของวัด และสถานที่อื่นที่เจ้าพนักงานห้องถันประกาศกำหนด

(ข) กรณีเป็นสุนัขหรือแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย มีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้ายหรือมีประวัติทำร้ายคนจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้ชัดเจน

(ค) ควบคุมมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากกระบวนการควบคุม

(ง) ควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน ๆ เป็นต้น

(จ) รักษาสถานที่เลี้ยงให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะไม่ปล่อยให้เป็นที่หมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(ฉ) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขและแมว เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาดและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของไม่สามารถเลี้ยงได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ให้เป็นปกติสุข

(ช) เมื่อสุนัขและแมวตาย เจ้าของจะต้องกำจัดซากให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่ตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานห้องถันทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(ช) จัดให้มีการสร้างเสริมสุขภาวะภูมิคุ้มกันโรค เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขและแมว มาสู่คน

(ฉ) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขและแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชนให้เจ้าของแยกและกักสุนัขและแมวไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานห้องถันทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(ญ) ต้องจัดให้สุนัขและแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(ฎ) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

(ภ) ในการนำสุนัขและแมวออกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยงดังกล่าว จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือมีสายพันธุ์ดุร้าย หรือมีประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปาก และจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(ช) ปฏิบัติการอื่นๆ ตามที่เจ้าพนักงานห้องถินโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศกำหนด

(๔.๓) พื้นที่ที่อยู่นักออกเขตตามข้อ ๕ (๒) เป็นเขตที่การเลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(ก) การนำสัตว์เข้าประเทศ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนี้

(ข) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิดปล่อยสัตว์หรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(ค) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นให้กำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตวนั้นจะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้องในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตวนั้น เจ้าของสัตวนั้นจะต้องจัดหา และจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่ตัวสัตวนั้นตลอดเวลาด้วย

(๔.๔) พื้นที่ที่อยู่นักออกเขตตามข้อ ๕ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์มีพิษและสัตว์ที่ดุร้าย หรือเข้าข่ายสัตว์อันดุร้ายทุกประเภท และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(ก) ต้องปฏิบัติตาม (๔.๑)-(๔.๒)-(๔.๓)-ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยอนโน้ม

(ข) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงสัตว์ที่มีดีดขัด มั่นคง แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภทเพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกจากกันให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

(ค) ปฏิบัติการอื่นๆ ตามที่เจ้าพนักงานห้องถินโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานห้องถินพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจจับสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อขอรับสัตว์คืนให้สัตวนั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลเงาหนางคำ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตวนั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานห้องถินจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตวนั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลเงาหนางคำ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

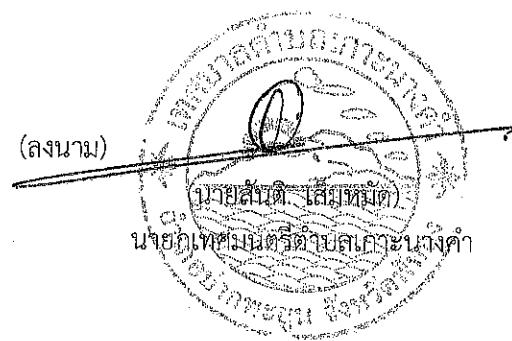
ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถินพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจทำการล่าหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนห้องถิน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเงาหนางคำ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๔ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระหว่างโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐

ข้อ ๘ ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่...๗...เดือนตุลาคม...พ.ศ....๒๕๖๒...

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(.....)

(นายสมพร มนีรัตน์)

นายอำเภอปักษ์ใต้ ประจำเขตฯ

ผู้อำนวยการจังหวัดพัทลุง

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
 ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลเกาะนางคำ
 เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม ^{บาท/ปี}
๑	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u> ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน ๑,๕๐๐
๒	โค, กระเบื้อง, ม้า, สุกร, จะเขี้ยว	ค่าปรับตัวละไม่เกิน ๑,๐๐๐
๓	แพะ, แกะ, สุนัข, ช่านี่, กระต่าย, แมว, ลิง	ค่าปรับตัวละไม่เกิน ๘๐๐
๔	สัตว์อื่นๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน ๕๐๐
	<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู</u> <u>สัตว์แต่ละชนิดหรือแต่ละประเภท</u>	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง